International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-10, October 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

బైబులు జ్ఞాన సాహిత్య ఉవాచలకు తెలుగు ప్రసిద్ధ సామెతలతో పోలికలు

ఫాదర్ డాక్టర్ గుజ్జుల అంతోని పీటర్ కిశోర్, ఎస్. జె

ప్రిన్సిపల్, ఆంధ్ర లొయోల (స్వయంప్రతిపత్తి) కళాశాల, విజయవాడ

బైబిల్‌లో జ్ఞానానికి ఉదాహరణలు. సామెతలు: ఈ పుస్తకం జ్ఞానానికి కేంద్ర గ్రంథం, జ్ఞానవంతమైన మాటలు, సూత్రాల ద్వారా ఎలా బాగా జీవించాలో బోధిస్తుంది. యాకోబు లేఖ 3:17: ఈ వచనం పైనుండి వచ్చే జ్ఞానాన్ని "మొదట స్వచ్ఛమైనది, తరువాత శాంతిని ప్రేమించేది, శ్రద్ధగలది, విధేయతగలది, దయ, మంచి ఫలాలతో నిండినది, నిష్పాక్షికమైనది, నిజాయితీగలది" అని వర్ణిస్తుంది. ప్రసంగి: ఈ పుస్తకం జీవితంలోని సంక్లిష్టతలను, అర్థాన్ని వెతుక్కోవడాన్ని చర్చిస్తుంది, జ్ఞాన సాహిత్యంలో ఒక ప్రత్యేకమైన దృక్పథాన్ని అందిస్తుంది. ఉపదేశకుడు, సీరా జ్ఞాన గ్రంథం, సోలోమోను సామెతల గ్రంథం అతడే వ్రాసిన ప్రసంగి తదితర గ్రంథాలు; యేసు వాక్రుచ్చిన సూక్తులు, అతని శిష్యులు వ్రాసిన లేఖాసాహిత్యం తరగని జ్ఞాన నిధులు.

'లోకో భిన్న రుచిః' అని ఆర్యోక్తి 'జీహ్వాకొక రుచి, పుటకొక బుద్ధి' అంటున్నది ఒక తెలుగు సామెత, మనిషికి మనిషికీ మధ్య శారీరకముగానే కాక బుద్ధులలోను, స్వభావాలలోను ఉండే వ్యత్యాసాలకు ఈ సామెతలు అద్దం పడుతున్నాయి.

ఒక తల్లి కడుపున పుట్టిన పిల్లలందరూ ఒకేలాగా ఉండరు కదా! అంతెందుకు ఒకే చేతికున్న వ్రేళ్లే సమంగా ఉండవు. అలాగే లోకంలో ఉన్న మనుషుల స్వభావాలు కూడా ఒకేలాగా ఉండవు. అందుకే భిన్న స్వభావాలను ఉద్దేశించే విభిన్నమైన సామెతలు ఆ యా భాషలలో ఉన్నాయి.

1. తెలుగు సామెత: అడుసు తొక్కనేల? కాలు కడుగనేల?

బైబులు సామెత: శవమును ముట్టనేల? శుద్ధి చేసుకొననేల? (సీరా 34:25)

దారినపోయేవాడు తన మానాన తాను పోక పంకాన్ని చూచి కుతూహలంతో కాలుపెట్టి కాలు మలినమయ్యాక అలానే ఇంటిదాకా వచ్చి కడుక్కోనడం ఈ తెలుగు సామెతలోని ప్రత్యక్షార్థం. అలాటి వ్యక్తిని చూచి అందరూ నవ్వుతారు. విశేషార్థం చూస్తే కానిపనులకు, లేనిపోని వ్యవహారాలకు పోకుండా, చేతులు కాలాక ఆకుల కోసం పరిగెత్తే దుస్థితి రాకుండా ఆచితూచి సన్మార్గంలో చరించడం బుద్ధిమంతుల లక్షణం అని తెలుస్తుంది. ఈ సందర్భంలో నవయుగ కవి. చక్రవర్తి జాషువా చేసిన 'హెచ్చరిక' శిరోధార్యం. అడుసు త్రొక్కక ముందే, దీపం ఆరకముందే సన్మార్గంలో నడుచుకొమ్మని ఉద్బోధిస్తున్నాడు కవి:

'విశ్వనిర్మాత చల్లని వీక్షణమున
నేటికిని గెంపుచార గాన్పింపలేదు.
మూర్ఖలోకమ దినమెల్ల ముగియలేదు

దీపమున్నది హృదయంబు దిద్దుకొనుము'

బైబులు సామెతలో సైతం సామాన్యార్థం తేటతెల్లం. యూదులు బహు శౌచాచార పరాయణులు, వారికి అంటు, మైల మెండు. శుచికై వారు అనుష్ఠింపవలసిన మత కర్మకాండలు అసంఖ్యాకం, ఒక్కొక్క రకం అశుద్ధికి కడగా ఉండవలసిన కాలపరిమితులు శుద్ధి సంస్కారాలు ఒక్కొక్క రకం. మృత కళేబరాన్ని స్పృశించినవాడు సూర్యాస్తమయం వరకు అశుద్ధుడు. ఆ సమయంలో ఎంత అత్యవసరమైన కార్యమైనా అలా ఉండవలసిందే. అందుకే ఇటువంటి నిర్దుష్టాచార దురంధరులు ప్రతి అడుగూ ఆచితూచి వేయవలసి ఉంటుంది, ముఖ్యంగా తనను మైలపడజేసే వాటి విషయంలో, యూదుల శుద్ధీకరణాచార విధుల నేపథ్యంలో ఈ బైబులు సామెత ఉనికిలోనికి వచ్చింది. మొత్తమ్మీద ఈ రెండు సామెతలూ అనవసర విషయాల జోలికి వెళ్ళకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తను గురించి తెలియజేస్తున్నాయి.

2. తెలుగు సామెత: పేదవాడు పెంట తింటే ఆకలని, మారాజు తింటే మందుకని అన్నట్టు.

చక్రవర్తి చేస్తే శృంగారం, చాకలి చేస్తే వ్యభిచారం. బైబులు సామెత: ధనికుడు తప్పు పలికినచో చాలామంది అతని సమర్థింతురు, పేదవాడు తప్పు పలికినచో అందరు అతని నిందింతురు (సీరా 13:22). ధనికులకు ఒక రకం విలువలు, దరిద్రునికి వేరు రకం విలుసలు అపాదించే లోకం తీరును తెలుగు సామెతలు, బైబులు సామెత కూడా ఆక్షేపిస్తున్నాయి. తెలుగు సామెతలు లోకం చూపే పేద, గొప్ప తారతమ్యాన్ని తీవ్రంగా ఈసడిస్తున్నాయి. లక్ష్మీ కటాక్షం పొందిన వ్యక్తిని, రాజ్య రమ వరించిన వ్యక్తిని లోకం ఎప్పుడూ ప్రత్యేకంగానే చూస్తుంది. వారెలాంటి వికృత కృత్యాలు జరిగించినా ఏదో ఒక రకంగా సమర్థించడానికే చూస్తుంది లోకం, ఉచ్ఛిష్టం తినడమంత నీచ కార్యమైనా సరే ఆ ధనికుని ప్రాపు కోసం, మెప్పు కోసం దానికేదో విలువను, ఉత్తమత్వాన్ని లోకులు ఆపాదిస్తారు. రాజులు నైతికమైన విలువలు, ఏక పత్నీవ్రతాలను తుంగలో తొక్కినా లోకం వేలెత్తి చూపదు సరికదా, మారాజులు వారేం చేసినా చెల్లుతుంది అనుకుంటుంది. ఒక సామాన్యుడు లేశమాత్రం పొద్దుమీరినా రచ్చకీడ్చి నానా రభసా చేస్తారు. నీతులు సార్వజనీనమైనా నీతి దప్పినవాడిని నిలదీయడానికి అవకాశమున్నదా లేదా అన్నదే ఇక్కడ ముఖ్యమైన విషయం, కాలక్రమంలో రాజులను, బలవంతులను ఏమీ అనలేము గనక ఒక నిర్లిప్తత, అందులోనుంచి పుట్టిన వ్యంగ్యం, మరికొంత దూరం పోయి వారు ఏమి చేసినా ఫరవాలేదు అనే ధోరణి పెంపొందింది.

ఇదే లోక సత్యాన్ని కవి సార్వభౌముడు శ్రీనాథుడు దాహార్తితో తపిస్తున్న సమయంలో చమత్కారంగా చెప్పాడు.

'సిరిగలవానికి చెల్లును
తరుణులు బదియారు వేలు దగ పెండ్లాడన్
తిరిపెమున కిద్దరాండ్రా
పరమేశా గంగ నిడుము పార్వతి చాలున్' (చాటువులు – శ్రీనాథుడు)

"సిరి గలవాడు" రమేశుడు, విష్ణుమూర్తి, కృష్ణావతారంలో పదహార వేలమంది గోపికలను అతడు చేపట్టాడు. డబ్బున్నవాడికి (లేదా సిరి అంటే లక్ష్మీ దేవి భర్తకు) అది చెల్లుతుంది. భిక్షగాడు, జంగం దేవర

అయిన శంకరునికి ఇద్దరు పెండ్లాములు ఎందుకని అడుగుతూ 'పార్వతిని ఉంచుకో, గంగని విడిచిపెట్టు, మా గొంతులు ఒకింత తడుపుకుంటాం' అని కవి గడుసుతనంగా ప్రార్థించాడు. పై సామెతలు ఇందులో ప్రతిబింబిస్తున్నాయి.

బైబులు సామెతలో ఇదే భావం కొంత మృదువుగా ధ్వనిస్తున్నది. రాజెంత మూరు? డైనా, అహంకారి అయినా, నోటికేది వస్తే అది ప్రేలినా అమృతవాక్కులు అంటూ అందరూ అతణ్ణి స్తుతిస్తారు.

వంశపారంపర్యంగానో, అడ్డదారులు తొక్కడం వల్లనో రాజ్యం సిద్ధించినంత మాత్రాన రాజు పండితుడు కానవసరం లేదు. సొలొమోను వంటి మేధావి, శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు వంటి సాహితీ సమరాంగణ సార్వభౌముడు నూటికి కోటికి ఒక్కరు, నిరంకుశాధికారం హస్తగతం గనక నిరక్షరకుక్షి యైన రాజు ఏదైనా చెప్పి చెల్లించుకుంటాడు. అదే పొరపాటు మాట పేద నోట పలికితే దాని పరిణామాలు వేరుగా ఉంటాయి.

రాజుల కాలం పోయినా ఇదే పక్షపాతం నేటి సమాజంలో పేద గొప్ప తారతమ్యంలో గోచరమవుతున్నది. ధనికుడు ఎంత కాని మాట పలికినా అతనినెవరూ ఆక్షేపించరు. పేదవానిపై విరుచుకుపడతారు. ఈ వాస్తవాన్నే ఈ సామెతలు తెలుపుతున్నాయి.

3. తెలుగు సామెత: పిచ్చుక మీదనా బ్రహ్మాస్త్రం

బైబులు సామెత: ఇటు అటు కొట్టుకొని పోవుచున్న ఆకును నీవు వేధించెదవా? ఎండిపోయిన చెత్తను తరుముదువా? (యోబు 13:25).

పురాణేతిహాసాలలో తారసపడే పాశుపత నమ్మోహన నాగాస్త్రాదుల కోవకు చెందిన ఆయుధ విశేషం బ్రహ్మాస్త్రం. ఇది అమేయ శక్తిపూరితం, లంకా నగరాన్ని అతలాకుతలం చేస్తున్న మారుతిని బంధించడానికి ఇంద్రజిత్తు ప్రయోగించిన అస్త్రమిది. పిచ్చుక మన పల్లెల్లో కనిపించే అల్పజీవి. పులుగులలోకెల్లా అబల, ఈ అంతరాన్ని బట్టి బలహీనులపై బలవంతులు ప్రయోగించే అనవసర బలప్రయోగాన్ని సూచించడానికి ఈ సామెతను ఉపయోగిస్తారు.

బైబులులో ధర్మాత్ముడు యోబు చరిత పరమపావనం. స్వర్గపురిలో ఒక జగన్నాటకానికి ప్రథమాంకం తెర లేచింది. విశ్వనాథుడే సూత్రధారి, ఒక్క రోజులో మహా భాగ్యవంతుడు, భక్తిపరుడైన యోబు బికారియైనాడు. ఆరోగ్యం దేహాన్ని విడిచిపోగా, మాయరోగాలు కమ్మి తనువును మనసును క్రుంగదీయగా, పెంటకుప్పపై కూర్చుండి నిర్వేదనం చెందుతున్న సమయంలో ఊరడించడానికి మిత్రులు వచ్చారు. అతడు ఒడిగట్టిన మహా పాతకానికి శిక్షగా దేవుడతనికి ఈ గతి పట్టించాడని ఈసడించుకొంటున్నారు. ఈ తరుణంలో భక్తవరేణ్యుడు యోబు విధాతనుద్దేశించి ఆవేదనాత్మకంగా పలికిన పలుకులు బైబులు సామెతగా రూపొందాయి.

సర్వాంతర్యామి, సర్వద్రష్టయైన జగన్నాథుడు మానవుల ప్రతి తలంపును, మాటను, నడతను పట్టి పట్టి పరిశీలిస్తూ, ప్రతిదానికీ తగిన శాస్తి చేస్తూ శిక్షిస్తూ కూర్చుంటే ఇక మానవులు మనగలిగేదెలా? అఖండ పవిత్రత, పరిపూర్ణత రూపుదాల్చిన పరమేశ్వరుడు వంటిపురుగుల వంటి మానవమాత్రులపై కనికరం లేక నిష్కర్షగా తన ప్రతాపం చూపుతూ ఉంటే మానవుడెలా నిలువగలడు. యోబు మిత్రుడు ఎలీఫజు మాటల్లో

'శుద్ధుడగుటకు నరుడు ఏపాటివాడు? నిర్దోషుడగుటకు స్త్రీకి పుట్టినవాడు ఏపాటివాడు?' (యోబు 15:14). పరమ పునీత జగత్ప్రభువు కటాక్షం లేకుంటే మనిషి క్షణమాత్రమైనా బ్రతికి బట్టకట్టగలడా? దేవుడు తన మహా పవిత్రతా ప్రమాణాలతో నిశితంగా మానవ ప్రవర్తనను పరిశీలించడాన్ని పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రంగానే అభివర్ణించవలసి ఉంటుంది.

4. తెలుగు సామెత: గోదావరి పారినా కుక్కకు గతుకునీళ్లే.

బైబులు సామెత: లోభి కడుపు నిండా తినుటకు ఇష్టపడడు (సీరా 14:10).

ఇది పిసినారితనాన్ని వివరించే తెలుగు సామెత. అన్నీ పుష్కలంగా ఉన్నా కొందరికి అనుభవించడానికి ఇష్టముండదు, చూస్తూ చూస్తూ డబ్బు ఖర్చుపెట్టలేడు, మంచి వస్త్రాలు కొనుక్కొని ధరించలేడు. కమ్మగా, కడుపునిండా తిననూ లేదు. కావలసినంత డబ్బు ఉన్నా ఖర్చు చేయడానికి మనసొప్పదు. గోదావరి నిండి జలప్రవాహం పరవళ్లు త్రొక్కుతూ పరుగెత్తుతున్నా కుక్క నీళ్ళను నాలుకతో గతుకుతుందే తప్ప, చప్పరించి నాకుతుందే తప్ప తనివితీరా నోటి నిండా గ్రహించి తాగలేదు, పిసినారి వాని స్వభావాన్ని తెలియజేస్తుంది ఈ సామెత, మధురకవి నాళం కృష్ణారావుగారు పిసినారి వ్యక్తి స్వభావాన్ని వివరిస్తూ,

'ఊరి వెలుపల పాడు కోనేరు చెంత మనుజులెవ్వరు మసలని మారుమూల గుట్టుచాటున లోతైన గోయి త్రవ్వి పసిడి దాచెను పిసివారి ముసలియొకడు' అని చెబుతాడు.అతడు దానిని ప్రతిరోజూ చూచి సంతోషించడం తప్ప అనుభవించలేడు. దొంగవాడు దానిని దోచుకున్నప్పుడు విలపిస్తూ ఉంటే ఆ కాపువానితో మరొకడు ఆ బంగారం స్థానంలో పెద్ద బండరాతిని పెట్టి అదే పసిడి అనుకొని చూచి సంతోషించు అని చెబుతాడు. నీవు అనుభవించలేనిదాన్ని ఇంకొకడు అనుభవిస్తాడు. నీవు రాతిని చూచినా ఒకటే బంగారాన్ని చూచినా ఒకటేనని ప్రబోధిస్తాడు. ఇలాంటి పిసినారి గుణాన్ని తెలియజేయడానికి 'గోదావరి నిండి పారినా కుక్కకు గతుకు నీళ్లే'నని తెలుగు సామెతను వినిపిస్తారు.

బైబులు సామెత కూడా ఇదే భావాన్ని వ్యక్తీకరిస్తున్నది. అన్నీ ఉన్నా లోభివాడు కడుపు నిండా తినడానికి ఇష్టపడడు. నాకింత ఉన్నదీయని చూచుకొని తృప్తి పడడం తప్ప లోభికి అనుభవించడం ఇష్టముండదు. ఆ మాటకు వస్తే నిరుపేదకు ఉన్న సుఖం కూడా లోభికి ఉండదు. నిరుపేద ఉన్న గంజి త్రాగి సుఖంగా నిద్రిస్తాడు. పిసినారి తన సొమ్మును అనుభవించకుండా దాచిపెట్టి, దానిని ఎవరు దొంగిలిస్తారో అని కాపలా కాస్తూ జీవిస్తాడు. అందువలన లోభివానికన్నా పేదవాడే సుఖిస్తాడని చెప్పవచ్చు.

మిత్రలాభములో ఒక పిసినారి నక్క తనచుట్టూ చచ్చిపడి ఉన్న అడవిపంది, జింక మొదలగు జంతువుల మాంసం దాచుకొని, బోయవాని వింటికున్న నరాలు కొరికి తినబోయి ధనుస్సు విరిగి కడుపులో గుచ్చుకొని మరణిస్తుంది. లోభం, పిసినారితనం ఒక్కొక్కసారి ప్రాణహాని కూడా కలిగిస్తాయి. ఈ భావాలను తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండూ ఒకే విధంగా వ్యక్తీకరిస్తున్నాయి.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-10, October 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

5. తెలుగు సామెత: దానము చేయని చేయి, కాయలు కాయని చెట్టు

బైబులు సామెత: పిసినిగొట్టుకు సిరిసంపదలు తగవు (సీరా 14:3).

'దానము, భోగము, నాశము -పూనికతో మూడు గతులు భువి ధనమునకున్' అంటాడు భర్తృహరి, ధనమున్నందుకు మొట్టమొదట చేయవలసిన పని దానం! తరువాత తాననుభవించడం! ఈ రెండూ తెలియనివాని ధనం నాశమైపోతోంది. కాబట్టి దానం అన్ని గుణాలకన్నా మిన్నయైన గుణం. అటువంటి మహా విలువైన దానం చేయని చెయ్యి కాయలు కాయని చెట్టుతో సమానం, 'ఉరుదయాద్భుల మేను పరోపకార కలన రాణించు గంధంబు వలన కాదు' అని భర్తృహరి అంటాడు. దయాపరుల చేతులు శరీరం పరోపకారం (దానం చెయ్యడం) అనే కళ వల్ల శోభిస్తాయి గాని, గంధం, ఆభరణాలు మొదలైన సౌందర్య పోషకాల వల్ల కాదని దీని భావం, దానం చెయ్యడం ఒక అందమైన కళ. అది చేయలేని నరుడు పువ్వులూ, కాయలూ లేక మోడువారిన వృక్షంలాంటి వాడని ఈ తెలుగు సామెత తెలియజేస్తుంది.
బైబులు సామెత కూడా ఇదే అర్థాన్ని తెలియజేస్తున్నది. పిసినిగొట్టువానికి సిరిసంపదలు తగవని తెలియజేస్తుంది. సిరిసంపదలకు సార్థకత రావాలంటే దానం చెయ్యాలి. అవి చెయ్యలేనివానికి సంపదలు అనవసరమే. తెలుగు, బైబులు సామెతలు ఒకే అర్థంలో పై సందర్భంలో ప్రయోగించబడతాయి.
'తోడిన చెలమయే ఊరుతుంద'ని ఇంకొక తెలుగు సామెత. నీళ్లు ఎంతగా తోడితే అంతగా ఊరతాయి, దానం ఎంత ఘనంగా చేస్తే సంపదలు కూడా అంత ఘనంగా పెరుగుతాయని దీని భావం. బలిచక్రవర్తి వామనునికి మూడడుగులు దానం ఇవ్వడానికి అంగీకరిస్తాడు. కాని అతని కులగురువు శుక్రాచార్యుడు వలదని వారిస్తాడు. అపుడు,
'ఆదిన్ శ్రీసతి కొప్పుపై తనువుపై నంసోత్తరీయంబుపై బాద్దాంబులపై గపోపతటికై బాలిండ్లపై నూత్న మర్యాదం జెందు కరంబు గ్రిందగుట మీదైనా కరంబైట మేల్గాదే రాజ్యము గీజ్యమున్ సతతమే కాయంబు నాపాయమే! అని అంటాడు బలి చక్రవర్తి (శ్రీ మహాభారతము 8:519)
ఈ సందర్భాన్ని పోతనామాత్యుడు అత్యంత మనోహరంగా భాగవతంలో చిత్రీకరించాడు. అంత గొప్పవాని (శ్రీహరి) చెయ్యి క్రిందె, నా చెయ్యి మీద కావడం కంటే అదృష్టమే ముందంటాడు బలి చక్రవర్తి, కాబట్టి దానం చేసే కరం ఘనత వహిస్తుంది. దానం చెయ్యని చెయ్యి మోడువారిన చెట్టులాంటిది. పిసినారికి సిరిసంపదలు నిష్ప్రయోజనం అని చెప్పే సందర్భంలో ఈ రెండు సామెతలను ప్రయోగిస్తారు.

6. తెలుగు సామెత: ఏరు దాటి తెప్ప తగలబెట్టినట్టు. అక్కర గడుపుకొని తక్కెడ పొయ్యిలో పెట్టినట్టు.

అక్కరపడితే ఆదినారాయణ, అక్కర తీరితే గూదనారాయణ.

బైబులు సామెత: నీవు ఉపయోగపడినంత కాలం నిన్ను వాడుకొని, ఆపైని ధనికుడు నీ చేయి విడుచును (సీరా 13:4).
ఏరు దాటేదాకా ఓడ మల్లయ్య, ఏరు దాటాక బోడి మల్లయ్య అన్నది కూడా ఈ కోవకు చెందిన సామెతే, ఇది మానవ నైజంలో ఒక విచిత్రమైన కోణం. పబ్బం

గడిచాక కృతజ్ఞతాభావం కొనసాగించకపోవడమే విడ్డూరమైతే, సాయం చేసిన వారిని చులకన చేయడం, ఈసడించడం దైనందిన జీవితంలో తారసపడే పైనమే. ఇది తెలుగు సామెతల్లో మనోరంజకంగా వ్యక్తమయింది. బైబులు సామెతలో చటుక్కున 'ధనికుడు' అనే పదం సాక్షాత్కరించి ఉలిక్కి పడేలా చేస్తుంది. ఇది వాస్తవమే, ధనికుడు తన అవసరం కోసం పేదవాడిని గౌరవభావంతో చేరదీసినట్టు కనిపిస్తాడు. ప్రియ వచనాలతో నమ్మబలుకుతాడు. పని పూర్తయ్యాక ఆ పేదవాడు తాను సైతం ధనికుని చెంతకు పోవడం తగ్గించుకొంటే గౌరవం నిలుస్తుంది. ఉపకారానికి ప్రత్యుపకారం ఆశించినా, ఆ ధనికునిలో కృతజ్ఞతా భావం నిలకడగా ఉండాలని ఊహించినా పేదకు మిగిలేది తిరస్కారమే. ధనికుల్లో ఈ ధోరణి లోక విధితమే.

నావపై నది దాటినవాడు దానినలా వదిలి తన దారిన తాను పోవాలి. ఇక దానితో తనకు అవసరం లేదు కదా. అని పనిగట్టుకుని దానిని తగలబెట్టడం అతిశయోక్తే. అలానే మన తూకం అవసరం తీరాక తక్కెడను తగలబెట్టనవసరం

లేదు. దాన్ని పొయ్యిలో పెట్టడం అతిశయోక్తే. అయితే మనుషుల్లో అటువంటి స్వార్థపూరిత ధోరణిని ఎండగట్టే ఉద్దేశంలో ఈ సామెతలు పుట్టాయి. అవసరం ఉన్నంతకాలం ఆది నారాయణా అని గౌరవంగా పిలిచి పబ్బం గడిచాక గూడ నారాయణా, సోది నారాయణా అనడం ఆ వ్యక్తిలోని కుసంస్కారాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఆలోచించి చూస్తే ఆలుమగల మధ్య కూడా ఈ అపశృతి అక్కడక్కడా తారసపడుతుంటుంది. నవ యవ్వనంలో కన్య తన తనువు, మనసు భర్తకర్పించి ఇంటెడు చాకిరీ చేసి, సంసార సుఖమిచ్చి, సంతాన భారము మోసి నడివయసుకే వృద్ధాప్యపు ఛాయలు సంతరించుకొంటుంది. కొందరు తుచ్ఛులైన మగవారు అంతవరకు తమ సహధర్మచారిణిగా చరించిన భార్యను విస్మరించి పర స్త్రీల పొందుకై తాపత్రయపడతారు. భార్యను పరుషోక్తులతో కించపరుస్తూ, ఆమె అనారోగ్యాల విషయంలో హేళన చేస్తూ విసుక్కుంటూ ఆమెను బాధిస్తారు. ఈ ధోరణి కూడా మొత్తంగా ధనిక వర్గంలోనే కనిపించడం కద్దు. దినదినం రెక్కాడితేగానీ డొక్క నిండని పేదలకు ఇలాటి వికారాలు పెద్దగా ఉండక పోవడం గమనార్హం.

గతంలో తనకు చేయూతనిచ్చిన మిత్రులను బంధుగణాన్నీ, తాను ఉన్నత స్థితికి చేరుకొన్నాక ముఖం చాటుచేసేవారికీ, ప్రజల ఓట్లతో ఎన్నికలలో గెలిచి పదవి వచ్చాక అటువైపుకి ముఖం కూడా చూపని నాయకమ్మన్యులకీ, తల్లిదండ్రుల రెక్కల కష్టంతో చదువుకుని పైకి వచ్చి, ఆపైన వారిని ఆదరించక పోషించక నిర్లక్ష్యం చేసే ప్రబుద్ధులకీ ఈ సామెతలు చెంపపెట్టు. అందుకే వేమన, 'తనయుడెవ్వడేని తా తండ్రి కంటెను పేరు తెచ్చునట్టి పెద్దయైన జనకుహీనుజేయ సాహసించిన జేటు మూడు నిహపరంబుల మొనసి వేమ' అంటాడు.

7. తెలుగు సామెత: తిన్న ఇంటివాసాలు లెక్కపెట్టినట్లు

బైబులు సామెత: దుష్ట మిత్రుడు నీ స్థానమును ఆక్రమించుకొనును (సీరా 12:12).

'అన్నం పెట్టిన చేతినే అంతం చేసినట్లు' అని ఇంకొక తెలుగు సామెతను దీనికి సమానార్థంగా వాడతారు.

అంటే మేలుచేసిన వానికి కీడు చేసేవానిని గూర్చి చెప్పే సందర్భంలో ఈ తెలుగు సామెతను ఉపయోగిస్తారు. 'చన్నుకుడిచి వెన్ను గుద్దాడు' అనే సామెత కూడా ఇటువంటి సందర్భాలలో వాడబడుతుంది. చేరదీసి, సాయం చేసి నిలబెడితే అలా నిలబెట్టిన వానికే కీడు చేస్తారు కొందరు, అంటే ఈ తెలుగు సామెత కృతఘ్నులను గూర్చి తెలుపుతున్నదన్నమాట. 'అన్నం పెట్టిన ఇంటికే కన్నం వేసేవాడు' అనే సామెత కూడా ఇదే సందర్భంలో ఉనికిని సంతరించుకుంది. బైబులు సామెత పై తెలుగు సామెతను బలపరుస్తుంది. దుష్టుని చేరదీస్తే, అతడు చేరదీసిన వాని స్థానాన్ని ఆక్రమించుకుంటాడు. 'అల్పబుద్ధి వానికధికారమిచ్చిన, దొడ్డవారినెల్ల తొలగగొట్టు' అంటాడు వేమన, సాధారణంగా

మిత్రుడు మిత్రత్వం కోసం ప్రాణమిస్తాడు. అయితే దుష్టుడు తనకు సహాయం చేసినవానినే తొలగించి ఆ స్థానాన్ని తానే ఆక్రమించుకుంటారు. ఇటువంటి సంఘటనలు కోకొల్లలు, ఆ సందర్భాలను వివరించడానికి పైన చెప్పిన తెలుగు సామెతను, బైబులు సామెతను సమానార్థకాలుగా ఉపయోగిస్తారు. తిన్న ఇంటివాసాలు లెక్కబెట్టేవాడు, తన మిత్రుని పడగొట్టి అతని స్థానాన్ని ఆక్రమించుకునే దుష్టుడు సమానులే. ఈ తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండూ ఇదే అర్థాన్ని బోధిస్తున్నాయి.

8. తెలుగు సామెత: తినడానికి తిండి లేదు గాని తనవారికి తద్దినాలట

బైబులు సామెత: ఇక్కట్టులలో ఉన్నపుడు డాబుసరి పనికి రాడు (సీరా 18:33).

'మింగ మెతుకు లేదు, మీసాలకు సంపెంగ నూనె' అని, 'ఇంట్లో ఈగల మోత, బయట పల్లకీల మోత' అని ఎన్నో సమానార్థకమైన సామెతలు తెలుగు నాట ప్రచారంలో ఉన్నాయి, స్థాయిని మరచి, సామర్థ్యం తెలియకుండా ఆడంబరాలకు పోవడం అనర్థదాయకమని ఈ తెలుగు సామెత వివరిస్తుంది. తినడానికి తిండి లేని సమయంలో, తద్దినాల పేరుతో చనిపోయినవారి ఆత్మశాంతికని సంతర్పణలు చేసి, ఆడంబరాలు చూపి, అప్పులపాలు కావడం ముమ్మాటికీ అవివేకమే, ప్రక్కవారిని చూచి, వారిని అనుకరిస్తూ గొప్పలు పోతూ జీవించాలని భావించవద్దని ఈ సామెతలోని భావం.

బైబులు సామెత దీనికి సమానమైన భావాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఇక్కట్లలో ఉన్నపుడు డాబుదర్పాలకు పోకూడదని వివరిస్తున్నది. పుష్కలంగా సర్వసమృద్ధిగా అన్నీ ఉన్నపుడు ఖర్చు పెట్టడం, ఆడంబరంగా ప్రవర్తించడం కొంతవరకు ఆమోదయోగ్యమే, మనమే కష్టాలలో కూరుకుపోతున్నప్పుడు డాబుసరికి పోయి మరిన్ని కష్టాలు కొనితెచ్చుకోవడం మంచిది కాదని, తెలుగు సామెత, బైబులు సామెతలు తెలుపుతున్నాయి. 'మంచమున్నంత వరకే కాళ్లు చాపుకోవాలనేది జానపదులలో ప్రచారం పొందిన మరొక తెలుగు సామెత. శక్తికి మించి ఏ పనినీ చేయకూడదనీ, తన శక్తి సామర్థ్యాలు తెలుసుకొని ప్రవర్తించాలనీ ఈ సామెతల ఉపదేశం.

9. తెలుగు సామెత: అన్నీ ఉన్న విస్తరాకు అణిగిమణిగి ఉంటుంది. ఏమీ లేని విస్తరి ఎగిరెగిరి పడుతుంది.

బైబులు సామెత: అజ్ఞుడు ఆలోచన లేక నోటికి వచ్చినట్లు వదరును. జ్ఞాని చక్కగా అలోచించి గాని సంభాషింపడు (సీరా 21:26).

అన్నం వడ్డించుకొని తినే ఆకును విస్తరాకు అంటారు. అన్నం, మిగతా ఆహార పదార్థాలన్నీ విస్తరాకు నిండా ఉన్నప్పుడు, అది గాలికి కదలకుండా, తినడానికి వీలుగా పెట్టుకున్న చోటనే ఉంటుంది. దానిలో ఏ పదార్థం లేకుండా ఖాళీగా ఉన్నట్టయితే అది గాలికి చలిస్తూ, శబ్దం చేస్తూ, చంచలంగా ఉంటుంది.

అన్నీ కూలంకషంగా తెలుసుకున్న వ్యక్తిని జ్ఞాని అంటారు. జ్ఞానం ఉన్నవాడు, అనగా అన్ని విషయాలపైనా అవగాహన ఉన్నవాడు, లోక జ్ఞానమూ, సంస్కారమూ ఉన్నవాడు ఎక్కువగా, అనవసరంగా ఇష్టం వచ్చినట్లుగా మాట్లాడడు.

ఏది అవసరమో దాన్నే మాట్లాడి తన విజ్ఞత చాటుకుంటాడు. అజ్ఞాని అంటే దేనిమీదా సరైన అవగాహన లేనివాడు, అనవసరంగా, తన ఇష్టం వచ్చినట్లుగా, అర్థరహితంగా మాట్లాడతాడు. ఇక్కడ అన్ని పదార్థాలూ వడ్డించబడి ఉ న్న విస్తరిను జ్ఞానితోను, ఏ పదార్థం లేకుండా గాలికి ఎగిరెగిరి పడే విస్తరిను అజ్ఞానితోను పోల్చి, ఉపమాలంకార శోభితంగా ఈ సామెత చెప్పారు. "వట్టిగొడ్డుకు అరుపులెక్కువ" అనీ "చెల్లని రూపాయకు గీతలెక్కువ" అనీ కూడా ఈ అర్థంలో వాడతారు.

బైబులులోని సీరా జ్ఞాన గ్రంథంలో విజ్ఞుడికి, అజ్ఞుడికి గల భేదాన్ని వివరించే ఈ సామెత ఉన్నది. అజ్ఞాని ఆలోచనా రహితంగా, తన ఇష్టం వచ్చినట్లు మాట్లాడతాడు. అయితే జ్ఞాని చక్కగా అలోచించి, సమయ సందర్భాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని ఏది అవసరమో దాన్ని మాత్రమే మాట్లాడతాడు. ఈ అధ్యాయంలో జ్ఞానికి అజ్ఞానికి, సంస్కారికి మూరు?నికి, మందుడికి మర్యాదస్తుడికి గల భేదాలు విస్పష్టంగా వివరించ బడ్డాయి. తెలుగు సామెతలోను, బైబులు సామెతలోను కూడా ఏమీ తెలియనివాడు పదార్థాలు లేని విస్తరాకులాగా ఎగిరెగిరి పడతాడని, అన్నీ తెలిసిన విజ్ఞాని అణిగిమణిగి ఉండి ఆలోచనతో అడుగు వేస్తాడని వివరించారు.

10. తెలుగు సామెత: నాలుక దాటితే వరకము

బైబులు సామెత: నాలుక కంటే పాతాళ లోకము మెరుగు (సీరా 28:21).

'కాలు జారితే తీసుకోవచ్చు గానీ నోరుజారితే తీయలేము' అనేది కూడా ఇదే అర్థాన్ని తెలియజేసే మరొక తెలుగు సామెత, అనాలోచితంగా, స్థానాస్థాన వివేచనం లేకుండా, నిజానిజాలు తెలియకుండా చిన్నాపెద్దా లేకుండా విచ్చలవిడిగా మాటలాడేవారిని గూర్చి, అటువంటి సందర్భాన్ని గూర్చి వివరించేటప్పుడు ఈ తెలుగు సామెతను ఉపయోగిస్తారు. ఒక మాట మన మనస్సులో ఉన్నంత వరకు అది మన అదుపులో ఉన్నట్లే. అయితే అది నాలుక దాటితే, మనమీద ఎదురు తిరిగి నరకాన్ని సృష్టిస్తుంది. అశాంతిని రేకెత్తిస్తుంది. శత్రువులను సృష్టిస్తుంది. అసూయా ద్వేషాలను వెళ్లగ్రక్కుతుంది. ఇటువంటి సమయాల్లో 'నాలుక దాటితే నరకము' అనే ఈ తెలుగు సామెతను ప్రయోగిస్తారు.

బైబులు సామెత కూడా దీనినే తెలియజేస్తున్నది.
నాలుకను స్వాధీనపరచు కోలేకపోతే,
సాధుపరచలేకపోతే అది మృత్యు గహ్వరమవుతుంది.
'నాలుకను అదుపులో పెట్టుకొనువాడు, కోటలను జయించిన వానితో సమానుడని', 'నాలుక దహించు అగ్నివంటిద' ని మరికొన్ని బైబులు సామెతలు వివరిస్తున్నాయి. కాగా తెలుగు సామెతలోని భావార్థాలనే బైబులు సామెత కూడా తెలియజేస్తుంది.
ఈ రెండూ సమానార్థకాలే.
ఏ సూక్తి చెప్పినా తనను తాను అదుపులో పెట్టుకున్నవాడే గొప్పవాడని చెబుతుంది. ఎక్కువగా మాట్లాడువాడు చిక్కులలో పడతాడు. అధికంగా మాట్లాడితే ఎక్కువ దోషాలు దొర్లుతాయి. అడుపు తప్పితే గుఱ్ఱం రౌతును పడవేస్తుంది, పాడితప్పితే మాట మనుజుని పాతాళంలోనికి తోసివేస్తుంది. ఇదే భావాలను పై తెలుగు, బైబులు సామెతలు తెలియజేస్తున్నాయి.

11. తెలుగు సామెత: కాలుజారితే తీసుకోవచ్చు గాని నోరు జారితే తీసుకోలేము,

బైబులు సామెతలు: రాతి నేల మీద జారుట కంటే నోరు జారుట హానికరము (సీరా 20:18).
తన నోరు కాచుకొనువాడు తన్ను కాపాడుకొనును, ఊరకొనక మాటలాడువాడు తనకు నాశనము తెచ్చుకొనును (సామెతలు 13:3).
నాలుక తెచ్చిపెట్టు చావు ఘోరమైనది. నాలుక కంటే పాతాళలోకము మెరుగు (సీరా 28:21).
నడుస్తూ ఉన్నప్పుడు రాయి తగిలి, లేక పరధ్యానంగా వెళ్ళుతున్నప్పుడు, ఏదైనా అడ్డం వచ్చినప్పుడు, వేయరానిచోట కాలు వేసినప్పుడు పాదం జారుతుంది. దాన్ని చూచి ఎవరైనా పడకుండా పట్టుకొని సాయం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఇది సర్వసాధారణం. నోరు జారడమంటే అనరాని మాటలు అనడం. హద్దుమీరి తూలనాడడం, మాట గాలిలో కలిస్తే, అంటే మనం ఒక మాటను పలికితే దాన్ని తిరిగి తీసుకోలేం. దాని ప్రభావం ఎప్పటికీ నిలిచి ఉంటుంది. కాలుజారడం లాంటిది కాదు మాట జారడం, కాలు జారితే సరిచేసుకొని, లేక పడిపోయి లేచి నడవవచ్చు. నోరు జారడం గాలిలో విడిచిపెట్టిన భాణం, నయం చేసుకోలేని గాయం! అందుకే మాట మనలో ఉన్నంత కాలం అది మన ఆధీనంలో ఉంటుంది. బయటికి జారితే అది మనమీద తిరగబడుతుంది అని అంటారు పెద్దలు. ప్రతివారూ నాలుకను (నోటి మాటలను) జాగ్రత్తగా చూచుకోవాలి. దావీదు కీర్తనలలో నాలుకను గూర్చిన హెచ్చరికలు, సామెతలు చాలా ఉన్నాయి. దావీదు కీర్తన 34:13 లో "చెడ్డమాటలు పలుకకుండా నీ నాలుకను, కఠినమైన మాటలు పలుకకుండ నీ పెదవులను కాచుకొనుము" అని ఉంది, కపటమైన నాలుక గలవారిని దేవుడు నాశనం చేస్తాడని, తన నివాసంలో నుండి, సజీవుల దేశంలో నుండి ఆయన వారిని నిర్మూలిస్తాడని కీర్తన 52:4,5 వచనాలు వివరిస్తాయి. కల్లలాడు నాలుక సర్వేశ్వరునికి హేయమైనదని సామెతలు 6:17 లో ఉంది. జీవ మరణాలు నాలుక వశంలో ఉన్నాయని సామెతలలో ఉంది. భక్తులెందరో నోటి మాటలను గూర్చి వివరించారు. మృగ, పక్షి, సర్పజాతులను మానవులు స్వాధీనం చేసుకొని ఏలగలుగుతున్నారు. అయితే చిన్ని అవయవమైన నాలుకను మానవుడు అదుపులో ఉంచుకోలేకపోతున్నాడు. తన నాలుకను,

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-10, October 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

అంటే తనను తాను అదుపులో ఉంచుకునేవాడు కోటలను స్వాధీనపరచుకునే వీరయోధునితో సమానుడు. నాలుకను గూర్చి అంటే నోటి మాటలను గూర్చి యాకోబు పత్రిక 3:6-12 వరకు పరిశీలిస్తే నాలుక (నోటి మాటలు) ఎంత కీడు చేస్తుందో తెలుసుకోవచ్చు. "నాలుక అగ్నియే నాలుక మన అవయవములలో ఉంచబడిన పాప ప్రపంచమై సర్వ శరీరమునకు మాలిన్యము కలుగజేయుచు, ప్రకృతి చక్రమునకు చిచ్చుపెట్టును, మృగ, పక్షి, సర్ప జలచరములలో ప్రతి జాతియు నరజాతి చేత సాధుకాజాలును. కాని ఏ నరుడును నాలుకను సాధుచేయనేరడు. అది మరణకరమైన విషముతో నిండినది, అది నిరర్గళమైన దుష్టత్వమే'.. అని ఉంది. నాలుకతోనే దేవుని స్తుతిస్తూ, ఆ నాటుకతోనే దేవుని పోలికగా పుట్టిన మనష్యులను దూషిస్తారు. ఒక్క జల నుండే చేదు నీరు, తీపి నీరు ఊరవు కదా! అదే విధంగా ఒక్క నాలుకతోనే స్తోత్ర గీతాలు, శాపనార్థాలు రావడం మంచిది కాదని బైబులు ప్రబోధం.

"నరుని నాలికకు నరం లేదు" అంటుంది ఇంకొక తెలుగు సామెత, అది ఎన్ని రకాలుగానైనా తిరుగుతుంది. మాట్లాడుతుంది. రెండు నాలుకలవాడు అంటే మాట మీద నిలబడకుండా, మాట తప్పుతూ తప్పించుకు తిరిగేవాడు. అటు బైబులు జన సంస్కృతిలోనూ, ఇటు మన తెలుగువారిలోను నాలుకను అదుపులో ఉంచుకోలేని వారి పట్ల నిరసన భావం ఏకగ్రీవమయింది. బైబులు సామెత ఇంకొంచెం ముందుకు వెళ్ళి నాలుక చావును కొనితెస్తుందనీ, పాతాళానికి దారితీస్తుందనీ కూడా హెచ్చరిస్తున్నది.

12. తెలుగు సామెత: అటుకులు బొక్కే నోరు, అడిపోసుకునే నోరు ఊరుకోవు

బైబులు సామెత: అజ్ఞాని ఆలోచన లేక నోటికి వచ్చినట్లు వదరును (సీరా 21:26).

నోటిని, నాలుకను భద్రము చేసుకొనువాడు శ్రమల నుండి తన ప్రాణమును కాపాడుకొనును (సామెతలు 21:23).

ఒక పనికి అలవాటు పడినవాడు అవసరమున్నా, లేకున్నా ఆ పనిని విడువకుండా చేస్తూ ఉంటాడు. అది చూచేవారికి విసుగును పుట్టిస్తున్నా తన అలవాటును అతడు మానుకోడు. తెలుగు సామెతలోని అటుకులు బొక్కే నోరు, ఆడిపోసుకునే నోరు అలాంటివే! దీనికి సమానార్థకంగా 'తిట్టే నోరు, తిరిగే కాలు ఊరుకోవు' అని మరొక తెలుగు సామెతను కూడా ఉపయోగిస్తారు. నిరంతరాయంగా పనిచేస్తూ ఉండడం మంచి లక్షణమే. అయితే అనవసరమైన పనులు, విసుగు పుట్టించే పనులు జీవితాలకు అపాయం తెచ్చే పనులు చేస్తూ ఉండడం మంచిది కాదు. అటుకులు బొక్కడమంటే తిండికి అలవాటు పడడం, తినమరిగిన కోడి ఇల్లెక్కి కూసిందని మరొక తెలుగు సామెత! ఈ తినమరిగినవాడు తన అలవాటును ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మానుకోలేదు. ఈనాడు లంచాలు ముట్టనివారు లేరంటే అది అతిశయోక్తి కాదేమో. ఈ తినమరిగినవాడు గాదె క్రింది పందికొక్కుల్లా బొక్కి బొక్కి ఎదుటివారిని నాశనం చెయ్యడమే కాకుండా, కొన్నిమార్లు తామే అపాయాలలో పడిపోతారు. ఆడిపోసుకునే నోరూ అంతే. అయినదానికీ, కానిదానికీ ఇతరులను నిరంతరం అడిపోసుకుంటూ ఉంటారు. తమ విషయాలు మరిచిపోయి 'గురివిందగింజ తన

నలుపెరుగదన్న' సామెతగా ఎప్పుడూ ఎదుటివాళ్ళను ఆడిపోసు కుంటూ, విమర్శిస్తూ, తూలనాడుతూ ఉంటారు. దీనిలో నిజానిజాలు వారికనవసరం, ఆడిపోసుకుంటూ, విభేదాలు పుట్టించడమే వారికి ఆనందం. ఈ అటుకులు బొక్కే నోరు, ఆడిపోసుకునే నోరు ఎప్పుడూ ఊరుకోవు. 'పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధి పుడకలతో గాని పోదన్నట్టు జీవితాంతందాకా ఈ నోళ్ళు బొక్కుతూ, ఆడిపోసుకుంటూనే ఉంటాయి.

ఇది చాలా దోషపూరితమైన గుణం. తమకు, సమాజానికి కూడా చేటుతెచ్చే ఈ గుణం కలహాలకు, కష్టాలకు కారణమౌతుంది. బొక్కడమంటే అటుకులు తనపైతే బాధ లేదు. ఈ బొక్కే గుణం ఉన్నవాడు అందరి సొమ్మునూ బొక్కుతాడు. ఏమన్నా చెప్పి చూద్దామా అంటే ఆడిపోసుకుంటాడు. ఇదే కలహాలకు, కక్షలకు కారణమౌతుంది. విభేదాల వల్ల సమాజం చెడిపోతుంది. కాబట్టి ఈ బొక్కే నోటిని, ఆడిపోసుకునే నోటిని అదుపు చెయ్యడం ఎంతైనా అవసరం.

బైబులు సామెతలో నోటికి వచ్చినట్లు వాగేవాడిని అజ్ఞానిగా సూచించారు. జ్ఞానం లేనివాడు తన ఇష్టానుసారం మాట్లాడి తనకు, ఎదుటివారికి కూడా చేటు తెస్తాడు. 'విస్తారమైన మాటలతో దోషముండక మానదు' అని బైబులులోని మరొక సామెత. నోటిని, నాలుకను భద్రం చేసుకోకపోతే అదుపులో ఉంచుకోకపోతే శ్రమలు కొనితెచ్చుకున్నట్లేనని మరొక బైబులు సామెత, ఆలోచన లేకుండా నిరంతరం మాట్లాడడం అనారోగ్యకరమైన, అపాయకరమైన పని, అందుకే "సుభాషిత రత్నావళి'లో 'మౌనమే భూషణము మూఢ మావులకు" అంటాడు భర్తృహరి, సమయోచితంగా, మితంగా మాటలాడాలి. అడ్డూ అదుపూ లేకుండా మాటలాడడం, అనుచితాలు మాటలాడడం, అపాయకరం. బైబులు సామెతలలో 'సమయోచితంగా పలికే మాట, చిత్రమైన వెండి పళ్లెంలో ఉంచిన బంగారు పండ్ల వంటిది' అని కూడా ఉంది (సామెతలు 25:11). కాబట్టి అనాలోచితంగా, అజ్ఞానిలాగా మాట్లాడడం అవివేకం. అలాంటివారిని ఎవ్వరూ ఎట్టి పరిస్థితులలోను ఆపలేరు, రక్షింపనూ లేరు. అందుకే బైబులు సామెతలో అలాంటివారిని అజ్ఞానులన్నారు. బుద్ధిహీనుడు జ్ఞానాన్ని అసహ్యించుకుంటాడు.

13. తెలుగు సామెత: నక్కలు బొక్కలు వెదకును

బైబులు సామెత: దుష్టుడు మంచి పనులలో కూడ తప్పు పట్టును (సీరా 11:31).

'కుక్కలు చెప్పులు వెదకును' అనేది సమానార్థకమైన ఇంకొక తెలుగు సామెత, 'బొక్కలు' అనే పదంలో 'ధ్వని' ఉంది. కేవలం నక్కలకే అన్వయిస్తే, ఆ 'బొక్కలు', 'గుంటలు' అనే అర్థాన్నిస్తాయి. లేక నివసించే బొరియలు అనే అర్థాన్నిస్తాయి. ఆ మాత్రానికి సామెత అవసరం లేదు. ఇది కుజనులనుద్దేశించి కూడా చెప్పిన సామెత. కుజనుల విషయంలో ఈ 'బొక్కలు' 'తప్పులు' అనే అర్థాన్నిస్తాయి. నక్కలు జిత్తులమారివి. ఎదుటివారిలోని మంచిని చూడలేవు. తమ స్వభావాలకు తగినట్లుగానే, లోపాలను వెదకుతుంటాయి, కుజనులు, అంటే నక్కవంటి స్వభావం గలవారు, నిరంతరం ఎదుటివారిలోని తప్పులు వెదకుతుంటారు, ఈ సందర్భాన్ని సమర్థ వంతంగా వివరించడానికి పై తెలుగు సామెతను ఉపయోగిస్తారు.

బైబులు సామెత ఇదే భావాన్ని తెలియజేస్తున్నది.

దుష్టునిలో దుష్ట స్వభావమే ఉంటుంది కనుక అతడు మంచి
పనులలో కూడా తప్పులను, దోషాలనే వెదుకు తుంటాడు. ఋజుమార్గంలో ఆలోచించడం అతనికి చేతకాదు. 'దుష్టుడు తన దుష్టస్వభావాన్ని అనుసరించి దుర్విషయాలను తెలియజేస్తాడని' ఇంకొక బైబులు సామెత వాడుకలోకి వచ్చింది. ఈ బైబులు సామెత కూడా తెలుగు సామెతకు సమానమైన భావాన్నే తెలియజేస్తుంది.
దృష్టి మారితే అన్నీ మార్పుచెందుతాయి, దేనికైనా హృదయమే ఉనికిపట్టు, కాబట్టి మత్సరగ్రస్తులైన వారందరూ ఇదే భావాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. కాగా 'నక్కలు బొక్కలు వెదకును' అనే తెలుగు సామెత, 'దుష్టుడు మంచి పనులలో కూడా తప్పు పట్టును' అనే బైబులు సామెత సమతుల్యమైనవి.

14. తెలుగు సామెత: పాలుపోసి పెంచినా పాము కరవక మానదు.

బైబులు సామెత: దుష్టులకు దయచూపినా వారు నీతిని నేర్చుకొనరు. (యెషయా 26:10).
బొగ్గును పాలతో కడిగినా నలుపు పోదు. ఎలుక తోలును ఎండాక ఉదికినా తెలుపు రాదు. ఇవి స్వాభావికంగా వచ్చిన శాశ్వత గుణాలు, అదే విధంగా పాము విషపూరితమైనది. ఇతరులను కరిచి గాయపరచడమే దాని సహజ స్వభావం, దుష్టునికి ఎంత మేలు చేసినా మనకు కీడే చేస్తాడు తప్ప మేలు చేయడు. ఈ భావాన్ని వివరించడానికి ఈ తెలుగు సామెతను ప్రయోగిస్తారు.
'విద్యచే భూషితుండయి వెలయుచున్న తోడరి వర్ణింపనగు సుమీ దుర్జనుండు, చారుమాణిక్యభూషిత శస్తమస్తకంబైన పన్నగము భయంకరము కాదే' అంటాడు భర్తృహరి భావాలను తెలుగులో వెలయించిన ఏనుగు లక్ష్మణ కవి. కాపువాడు, పాము కథ ఒకటుంది. ఒక కాపు సాయంకాలం పూట పొలానికి పోతాడు. వర్షం, చలిగాలి! అయినా పొలాన్ని చూచి రావడానికి వెళ్ళాడు. అక్కడొక పాము చలికి వణకుతూ బాధపడుతూ ప్రాణాపాయస్థితిలో ఉంది. పాపం, కాపువానికి జాలివేసి, పామును తెచ్చి తన ఇంట్లో పెట్టుకున్నాడు. పాలు పోసి పెంచాడు. పాము కోలుకుంది. అదను చూచి కాపువానిని కాటువేసింది! ఇదీ పాముకుండే నైజం. అందుకే పామును పాలుపోసి పెంచినా కరవక మానదనే తెలుగు సామెత ప్రయోగం అర్థవంతమైనది.
బైబులు సామెత కూడా దుష్టులను గూర్చి, అంటే పామువంటి ప్రమాదభరిత గుణాలు గలవారిని గూర్చి చెబుతున్నది. దుష్టులకు దయచూపి, వారికి నీతి బోధ చేసినా వారు దానిని పెడచెవిని పెడతారు. నీతిని గ్రహింపరు, దుష్టత్వాన్నే ప్రదర్శిస్తారు. దుష్టుడు విద్యావంతుడయినా, పాము పడగ మీద మణులున్నా మానవులు దరిజేరనీయరు. ఎందుకంటే ప్రమాదం గనుక, దుష్టులను ధర్మక్షేత్రంలో నిలువబెట్టినా వారు అధర్మాలే చేస్తారని బైబులు సామెత వివరిస్తుంది. పాము పాలు తాగడం వల్ల దానిలోని విషమూ, విషబుద్ధులూ అంతరించవు, దుష్టులకు దయచూపి నీతిని బోధించినా వారిలో ఉన్న అవినీతి, అధర్మం తొలగిపోవు. తెలుగు, బైబులు సామెతలు రెండూ ఇదే అర్థాన్ని ఎలుగెత్తి చాటుతున్నాయి.

15. తెలుగు సామెత: పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధి పుడకలతో గానీ పోదు

బైబులు సామెత: చెడ్డవారు చనిపోవు వరకు చెడ్డవారుగానే ఉందురు (సీరా 11:16).

జన్మతః అబ్బిన గుణగణాలకు విద్య చేత సంస్కారం చేత గురువునాశ్రయించుట చేత కొంతవరకు పదును పెట్టుకోవచ్చు గానీ స్థూలంగా మనిషి తన సహజ నైజానికి విరుద్ధంగా పరివర్తనం చెందడం అసాధ్యమన్న సార్వత్రిక సత్యాన్ని ఈ సామెతలు రెండూ సమర్థిస్తున్నాయి.

'లెక్కలేని యాశ లీలమైయుండగా
తిక్క యెత్తి నరుడు తిరుగుగాక
కుక్కవంటి మనసు కూర్చుండనిచ్చునా'

ఉన్మాదం తిక్క మౌఢ్యం పొగరు వంటి తామస గుణాలు సాధారణ పరిస్థితుల్లో నివురుగప్పిన నిప్పులా ఉన్నప్పటికీ సమయము వచ్చినప్పుడు ప్రకోపిస్తాయి. 'దొబ్బనేర్చు కుక్క దుత్తలు మోచునా.' కుక్క వంటింటిలో ప్రవేశించి కుండలో మూతి పెడుతుంది, కానీ, చక్కగా పాత్రను మోసుకొనివస్తుందా? కుక్కనే సాదృశ్యంగా చేసుకుని వేమన కాముకురాలి హీన గుణాన్ని ఎత్తి చూపాడు:

'మగడు తప్పులేక మనసిచ్చియున్నను
సహజ గుణము విడదు జారకాంత
పిండితిన్న కుక్క పీతికాశింపదో

సహజంగా మదమాత్సర్యాలు గలవారికి తమ దుర్గుణాలు ప్రదర్శించడానికి కారణమవసరం లేదు. మగడు మన్మథుడైనా సదాచారియైనా చెడిన ఆడుది తాను రంకులు మానదు. మరణించి చితిపై కాలినప్పుడు గానీ హీనుని అవగుణం మాసిపోదు.

16. తెలుగు సామెత: కొండంత కాపురం కొండేలతో సరి

బైబులు సామెత: కొండెములు చెప్పువారు కొంపలు కూల్చిరి (సీరా 28:14).

అపదూరులు మోపువారు ఇల్లాండ్రకు విడాకులిప్పించిరి (సీరా 28:25).

కొండేలకు, కొంపల కూల్చివేతకు ఉన్న సంబంధాన్ని తెలుగు సామెత, రెండు బైబులు సామెతలు నొక్కి వక్కాణిస్తున్నాయి. వచ్చని కాపురంలో పనిగట్టుకుని నిప్పులు పోసే పుణ్యాత్ములుంటారు. స్వర్గసీమవంటి సంసారంలో ఓలలాడే అలుమగల మధ్య అపార్థాలు కల్పించి అమృతభాండంలో కాలకూట విషం నింపుతారు.

కొంపలు కూలితే ఏదో పైశాచికానందమే తప్ప వారికంటూ ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదు. అర్థ సత్యాలతో అనుమానభూతాన్ని నట్టింట నిలుపుతారు వీరు. అది 'ఇంతితై వటుడింతై' అన్నట్టు వేరూని శాఖోపశాఖలై పచ్చని కాపురం రచ్చకెక్కుతుంది. ఇలాటి తంటాలమారులు చస్తే పీడ విరగడౌతుందని వేమన అభిప్రాయపడ్డాడు:

'కొండెగాడు చావ, గొంప వాకిటికిని
వచ్చిపోదు రింతె వగపు లేదు.
దూడ వగచునె భువి తోడేలు సచ్చిన?'

ఇలాంటివారి పట్ల జాగరూకతతో ఉండాలని ఈ సామెతల సందేశం.

తెలుగు సామెత:గాటిలో కుక్క గడ్డి తినదు. తిననీయదు; రెడ్డివారి దున్నపోతు తానెక్కడు, ఇంకొకదానిని ఎక్కనియ్యదు బైబులు సామెత: మీరు స్వర్గములో ప్రవేశింపరు, ప్రవేశించువారిని ప్రవేశింప

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-10, October 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

నియ్యరు (మత్తయి 23:14).

పశువులకు మేత వేయడానికి ప్రత్యేకంగా వాటి ముందు గాడి తయారుచేస్తారు. అందులో మేత వేస్తే పశువులు నిరాటంకంగా తినడానికి వీలౌతుంది. గాటిలో మేత తప్ప ఇంకేమీ వేయరు. అటువంటి గాటిలో కుక్క ఉంటే పశువులకు చాలా ఆటంకం. ఆ కుక్క గాటిలోని గడ్డిని తాను తినదు. ఇతర పశువులను తిననీయదు. రెడ్డివారి దున్నపోతు తానెక్కడు, ఇంకొకదానిని ఎక్కనీయదు అనే తెలుగు సామెత కూడా ఇటువంటిదే. ఇటువంటి సంకట స్థితిని వివరించడానికి పై తెలుగు సామెతలను ఉపయోగిస్తారు. దున్నపోతులు కుక్కలే కాకుండా కొందరు మానవులు కూడా ఇతర మానవులకు అడ్డుగా నిలుస్తారు. వారు ముందుకు సాగరు, ప్రక్కవారిని సాగనియ్యరు. వారు తినరు, వేరొకరిని తిననీయరు. వారు అభివృద్ధి చెందరు, ఇతరులను అభివృద్ధి చెందనీయరు. ఇటువంటి సందర్భాలలో ఈ తెలుగు సామెతలను వాడుతుంటారు.
బైబులు సామెత కూడా ఇదే భావాన్ని బోధిస్తున్నది. కొందరు సుబోధ వినరు, వేరొకరిని విననీయరు. వారు స్వర్గంలో ప్రవేశింపరు, ఇతరులను ప్రవేశింపనియ్యరు, వారు మంచి పని చేయరు, చేసేవారిని చేయనియ్యరు, ఇటువంటివారి నైజాన్ని వివరించడంలో ఈ బైబులు సామెతను వాడతారు.

పిసినారి ధనం కూడబెట్టి తాను తినక, ఇతరులకు దానం చెయ్యక, దానిని నాశం చేస్తాడు. ఇక్కడ అడ్డుబండలుగా నిలచేవారు. వారు లోపలికి వెళ్ళరు, వేరొకరిని వెళ్ళనీయరు. వారు బాగుపడరు, ఎదుటివారిని బాగుపడనీయరు. ఈ భావాన్ని తెలుగు, బైబులు సామెతలు సమానంగా చాటి చెబుతున్నాయి.

17. తెలుగు సామెత: ఉండేది గట్టి, పోయేది పొట్టు

బైబులు సామెత: దుర్మార్గుడు కళ్ళమున గాలికెగిరిపోవు పొట్టులాంటివాడు (కీర్తన 1:4)

కొందరు కొండ విరిగి మీద పడినా, చలించకుండా ఉంటారు. మరికొందరు యేకాస్త అసౌకర్యం, అలజడీ కలిగినా విలవిలలాడిపోతారు. జరిగేది ఎలాగూ జరుగుతుంది. మనం గట్టిగా నిలబడినా, అటూ ఇటూ పరువులెత్తినా రానున్నది. రాక మానదు, పోనున్నది పోకమానదు. గాలికి పరుగెత్తే పొట్టులాగా తేలిపోకుండా గట్టిగా నిలబడి ఉంటే, ఏనాటికైనా అనుకున్నది సాధించవచ్చు. అటువంటి సమయాన్ని సందర్భాన్ని వివరిస్తూ పై తెలుగు సామెత పుట్టింది. 'ఉండేది గట్టి, పోయేది పొట్టు' అనడంలో గట్టిడానికి పట్టం కట్టాలి. ఉన్నవానికే ఫలితం లభిస్తుంది కాని, చంచలుడై అటూ ఇటూ పరుగులెత్తేవానికి ఏదీ అందదు. కాబట్టి ఎన్ని ఆపదలొచ్చినా, దృఢచిత్తంతో నిలబడి విజయం సాధించాలి. పొట్టులాగా గాలికి తేలిపోకుండా గట్టిగా నిలబడి జీవించమని తెలియజేయడమే ఈ సామెతలోని అంతరార్థం.
బైబులు సామెత కూడా ఇదే అర్థాన్ని అందజేస్తుంది. కళ్లంలో తూర్పారపట్టే సమయంలో పొట్టు దూరంగా కొట్టుకొని పోతుంది. గట్టి గింజలు క్రింద నిలబడతాయి. పొట్టును అగ్నితో కాల్చివేసి, గట్టి గింజలను ఇంటికి తీసుకుపోయి ఉపయోగించు కుంటారు. కాగా మానవులు గట్టి గింజల్లాగా ఉండాలి, అందరికీ ఉపయోగపడాలి. ఈ సామెతలో దుర్మార్గుడు పొట్టుతో

పోల్చబడ్డాడు. చంచలుడై, దుర్మార్గుడై, నిరుపయోగంగా నశించకుండా, గట్టిగా, స్థిరమైన పునాది మీద నిర్మించబడిన సౌధంలాగా నిలిచి జీవించమని ఈ బైబులు సామెత బోధిస్తుంది. ప్రతివాడికీ బెదరిపోయి, ప్రతిగాలికీ చలించిపోయి, ప్రతి సంఘటనకు విపరీతంగా ప్రతిస్పందించి మనం శాంతి సమాధానాలతో జీవించలేము, ధైర్య సాహసాలు కలిగి, నిర్భయంగా, నిశ్చింతగా జీవించాలి. మనం పరుగులెత్తితే, లోకం ఇంకా చులకన చేసి మనల్ని తరుముతుంది. మనం స్థిరంగా నిలబడితే లోకం తోకముడిచి, వెనక్కు తిరుగుతుంది. ఇదే భావాన్ని తెలుగు, బైబులు సామెతలు తెలియజేస్తున్నాయి. ఉండేది గట్టి, పోయేది పొట్టు. దుర్మార్గుడు కళ్ళంలో గాలికెగిరి పోయే పొట్టులాంటివాడు.

18. తెలుగు సామెత: అతి వినయం ధూర్త లక్షణం

బైబులు సామెత: దుష్టుడు నక్క వినయముతో దండము పెట్టినను నమ్మరాదు. (సీరా 12:11). దుర్జనుడు పైకి అనుకూలంగా ఉన్నట్టు నటిస్తూ లోలోపల హాని తలపెడుతూ ఉంటాడు. అలాటివాడు ఏ దుర్బుద్ధీ లేనివానికన్నా నయగారాలు మెరమెచ్చులు గుప్పిస్తూ ఆప్తుడన్న భావన కలిగిస్తాడు. ఇలాటి వ్యక్తులను గురించి వేమన పరిపరి విధాల హెచ్చరించాడు:

'అంతరంగమందు నపరాధములు చేసి మంచివాని వలెనె మనుజుడుండు'

మనస్సున ద్రోహచింత కలిగి పైకి శుష్క ప్రియాలతో ప్రేమలు ఒలకబోసేవాడు బహు ప్రమాదకారి, అతి వినయం ధూర్త లక్షణమన్నది తెలుగువారి నోట నానుతుండే సామెత. బైబులు సామెతలో నక్క వినయమన్నది దీనికి సాటియైన మాట. సింహం వద్ద నక్క మోరదించి తోకను రెండు కాళ్ళ మధ్య ముడుచుకొని దూరం దూరంగా తొలుగుతూ వినయం ఒలకబోస్తుంది. సింహం గాయపడి నేలగూలిన తరుణంలో దాన్ని సజీవంగా తినడానికి కూడా నక్క వెనుకాడదు.

'ద్రోహియైనవాడు సాహసంబున వెట్టి స్నేహితునికైన

చెరుపు చేయు

నూహ కలిగియుండు నోగుబాగులు లేక అంటూ ఇలాటి టక్కరుల నైజాన్ని ఎండగట్టాడు వేమన.

ధూర్తుల నైజమెరిగి దూరంగా ఉండడం ఉత్తమం. హాని చేసే తలంపు లేకున్నా అధములు కొందరు లాభమాశించి లేని ప్రేమలు నటిస్తారు. పబ్బం గడవగానే కనుమరుగవుతారు. 'ఓడ మల్లయ్యా' అంటూ గౌరవించినవారు ఏరు దాటాక ఆ సరంగును 'బోడి మల్లయ్యా' అని గేలిచేస్తారు. సాయమడిగిన వారికి చేతనైనంత వరకు చేసి పంపించడమే పాటి గానీ, వారి మాటలు నమ్మి ఆత్మ బంధువులవలె వారిని ఎంచరాదు. ఈ సామెతలు నేర్పించే పాఠం ఇదే.

19. తెలుగు సామెత: రామాయణమంతా విని రామునికి సీత ఏమవుతుందని అడిగినట్టు

బైబులు సామెత: మూర్ఖుడు చెప్పినదంతయు విని, నీవేమి చెప్పితివని అడుగును. (సీరా 22:8) ఏకసంధాగ్రాహులుంటారు, ఒక్కసారి చెబితే విని, దానిని ఉన్నదున్నట్టుగా అప్పజెప్పడంలో దిట్టలట, ధారణ, గ్రహణ శక్తి పుట్టుకతో వస్తాయో లేదో గానీ, అభినివేశం కలిగి అభ్యాసం చేస్తే అలవడే నిపుణతలే

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-10, October 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ఇవి. అవధానాలలో ఇలాటి దృశ్యాలు కోకొల్లలుగా కనిపించి ప్రేక్షకులను ఉర్రూతలూగిస్తాయి.
దీనంతటికీ వ్యతిరేకంగా కనిపించే బుద్ధిమాంద్యం గల వారి గురించి చెబుతున్న సామెతలు పై రెండూనూ. మూర్ఖుడు అని బైబులు సామెతలో ఉపయోగించిన శబ్దానికి సందర్భోచితంగా రెండు అర్థాలు స్ఫురిస్తున్నాయి. చెవినిల్లు కట్టుకుని ఓపికగా చెప్పినదానిని ఎంతమాత్రం ఆకళింపు చేసుకోలేని మందబుద్ధులు కొందరు. ఎదుటివాడు చెబుతున్నదానిని ఒక చెవితో విని వేరొక చెవితో వదిలివేసి అసలు విషయం గ్రహించడానికి బుద్ధిపూర్వకంగా నిరాకరించే తుంటరులు మరికొందరు.
తెలుగు సామెత తెలుగునాట బహుళ ప్రచారంలో ఉంది. సీతారామ కళ్యాణం, వియోగం, రావణ వధ, పునస్సమాగమం వంటి అంశాలు రామాయణ గాథకు ఆయువుపట్టులు, రామాయణమంతటినీ మూడు ముక్కల్లో కట్టె. కొట్టె, తెచ్చె అంటూ చెప్పినా దీనిలో దనుజుని చెర నుండి ధర్మపత్నిని విడిపించడానికి దాశరథి చేసిన వీరోచిత కార్యాలే ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. కాగా రామాయణ గాధ అంతా విని ఇంతకీ రాముడికి సీత ఏమి కావాలి అనడాన్ని ఏమనుకోవాలి?
ఇకపోతే వ్యవహారంలోకి వచ్చేసరికి ఈ సామెతను ఉపయోగించేది బుద్ధిమాంద్యం గలవారిని గాని, బుద్ధిపూర్వకంగా ఏమరుపాటు ప్రదర్శించే వారిని గానీ ఉద్దేశించి కాదు. పెద్దలు హితోపదేశం చేస్తూ కర్తవ్య బోధను గావించే సమయంలో ఎదుటివాడు ఇంకా సందేహిస్తూ 'అయితే నేనిప్పుడేమి చెయ్యాలి' వంటి సందిగ్ధ వచనాలు పలుకుతూ ఉండే సందర్భంలో ఈ సామెత ఉపయోగించడం కద్దు. కొంత విసుగుగా, కొంత చనువుగా వాత్సల్యపూరితంగా ఆ వ్యక్తిని కార్యోన్ముఖుణ్ణి చేయడం కోసం ఈ సామెత ప్రయోగిస్తారు.
బైబులు సామెత తెలుగు సామెత అంత నిశితంగా, హాస్య రసస్ఫోరకంగా లేకున్నప్పటికీ అదే భావాన్ని ప్రతిపాదిస్తున్నది. మూర్ఖుడు, లేదా చపలుడు విషయమంతా విని ఇంతకీ నీవు చెప్పేదేమిటి అని అంటాడని భావం. తాను చెయ్యవలసినది స్పష్టంగా కూలంకషంగా అవతలి వ్యక్తి చెప్పినా దాన్ని పాటించడం ఇష్టం లేకనో, చేతగాకనో ఈ మాట పలకవచ్చు. లేక నిజంగానే ఏదీ చొరలేని అయోమయపు మస్తిష్కంతో అవగాహన లేమితో ఏది విన్నా. అంతా అయిపోయిన తరువాత నాకు ఒక్క ముక్కా అర్థం కాలేదు అనవచ్చు.
ఈ రెండు సామెతల అంతరార్థం స్పష్టం, మనుషులు సూక్ష్మగ్రాహులై తమ మేలుకోరి హితోపదేశం చేసేవారి అభిప్రాయాలను అందిపుచ్చుకొని సదసద్వివేకం అలవరచుకోవాలి.

20. తెలుగు సామెత: కలసిరాని కాలంలో కలిసొచ్చేవాడే స్నేహితుడు.

బైబులు సామెత: సంపదలలో మంచి మిత్రుని గుర్తింపజాలము. కాని ఆపదలలో చెడ్డ స్నేహితుని తప్పక గుర్తించవచ్చును (సామెతలు 12:8).
ఒక వస్తువు పదికాలాల పాటు మన్నుతుందో లేదో తెలుసుకొనేందుకు దానిని వివిధ పరీక్షలకు గురిచేస్తారు. మనిషి మంచితనాన్ని, నాణ్యతను గుర్తించడానికి కూడా కొన్ని పరీక్షలుంటాయి. దేవుడు అనేకసార్లు తన భక్తులను పరీక్షిస్తుంటాడు. మన

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-10, October 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

స్నేహితుడని చెప్పుకొంటున్న వాడు నిజంగా స్నేహితుడో కాదో నిర్ణయించేది కాల పరీక్ష.
ఏ అవసరమూ రాకుంటే అందరూ ఉత్తములే.
ఎవరెలాటివారో తెలిసేది కష్టమొచ్చినప్పుడే, తుఫాను రానంత కాలం అన్ని కట్టడాలూ బాగానే ఉంటాయి. పెనుగాలీ, వరదలే నిర్మాణం బలాన్ని బయట పెట్టేది. ఆపద వచ్చినప్పుడు ముఖం చాటుపేసే మిత్రుడు హీనుడు. అతని అసలు రంగు బయటపడేది అప్పుడే. వీరు మెరమెచ్చులతో నోటి మాటలతో మురిపిస్తారు. అలా కాకుండా ప్రమాదం ముంచు కొచ్చినప్పుడు నిలబడిన వారే నిజమైన మిత్రులు. ఈ సత్యాన్నే పై తెలుగు, బైబులు సామెతలు ప్రతిపాదిస్తున్నాయి.

21. తెలుగు సామెత: ఏటివంకలెవరు తీరుస్తారు? కుక్కతోక నెవరు చక్కజేస్తారు?

బైబులు సామెత: వంగినదాని వంకర తీయలేము (ఉపదేశకుడు 1:15)
పొట్లకాయ పిందెకు బరువు కడితే నిటారుగా పెరుగుతుంది. వక్రబుద్ధి గల నరుని అంతర్యాన్ని సూటి చేయగలవారెవరు? పై సామెతలలో నిగూఢంగా ఉన్న భావమిదే.
జీవితకాలమంతా పాతకాలు మూటగట్టుకొన్న వాడు మరణశయ్యపై ఉన్నాడట. అవసాన దశలో వాడిచేత ఒక్కసారి నారాయణా అనిపించాలని శ్రేయోభిలాషులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. 'నారా' అనమంటే ఏదో అన్నాడట వాడు, 'యణా' అనమంటే ఇంకేదో అన్నాడట. కొందరికి ఏదీ ముక్కుసూటిగా అర్థం చేసుకోవడం, అనడం చేతగాదు. అలాటివారు
తపోధనుని డాంబికునిగానూ, శుచిగలవానిని వేషధారిగాను, శూరుని కర్కశునిగాను, ప్రియభాషణం చేసేవాడిని దీనునిగానూ సభలో యుక్తి యుక్తంగా మాట్లాడేవానిని వదరుబోతుగాను అభివర్ణిస్తారు.
నీరు పల్లంవైపు ప్రవాహంగా పారుతుంది. ఇలా ప్రకృతి సహజమైన ఎత్తుపల్లాల్లో పంపులతో నదీనదాలు ప్రవహిస్తుంటాయి. తెలుగు సామెత ఈ ప్రకృతి సత్యం నుండి పుట్టింది. ఆ ఏటి వంకలను సరిజేయడం ఎవరి తరమూ కాదు, ఇక కుక్కతోక సామెత తెలియనిదెవరికి?
కొన్ని చెట్లు కాండాలు ప్రకాండాలు వంపు తిరిగి ఉంటాయి. అవి విరగనైనా విరుగుతాయి గానీ తిన్ననివి కానేరవు. ప్రకృతిసిద్ధంగా వక్రబుద్ధి గల కుటిలుడు ఎంత చదివినా నాగరికత నేర్చినా అతని బుద్ధి మారదని ఈ సామెతల భావం.

22. తెలుగు సామెత: కాకిని తెచ్చి పంజరంలో ఉంచితే చిలుక పలుకులు పలుకుతుందా

బైబులు సామెత: కూషు దేశస్థుడు (నల్ల జాతివాడు) తన చర్మమును మార్చుకొనగలడా? చిరుతపులి తన మచ్చలను మార్చుకొనగలదా? (యిర్మీయా 13:23).
సహజ గుణాలను, శారీరక వర్ణాన్నీ, తత్త్వాన్నీ మార్చడం సాధ్యపడదని తెలియ జేయడానికి ఈ సామెతలు వాడతారు. ఇదే అర్థాన్ని తెలిపే నానుడులు తెలుగు భాషలో చాలా ఉన్నాయి. "ఎలుక తోలు తెచ్చి ఎండాక రుద్దినా నలుపు నలుపే గాని తెలుపు రాదు" అంటాడు ప్రజాకవి వేమన. "కాకి కోకిల కాదు, వెలయాలు ఇల్లాలు కాదు" అంటారు. విజ్ఞులు, కోకిల గుడ్లు పెడితే కాకి వాటిని పొదిగి పిల్లలు చేస్తుందని, కాకీ కోకిలా ఒకే గూటిలో పెరిగినా, ఆకారం నల్లగా

ఉన్నా కంఠం విప్పితే కాకి కూతలు, కోకిల గీతాలు వేరువేరుగా ఉంటాయని ఒక కథనం. కాకికి కోకిల కంఠంలోని మాధుర్యం రాదు. ఇవి మారని గుణాలు. ప్రకృతి సిద్ధంగా పుట్టుకతో వచ్చే సహజ లక్షణాలు. నల్ల జాతివారు ఎంత ప్రయత్నం చేసినా వారి రంగును మార్చుకోలేరు.

"పుట్టుకతో వచ్చిన బుద్ధి పుడకలతో గాని పోద"ని మరొక తెలుగు సామెత, ఎంత ప్రయత్నం చేసినా పుట్టుకతో వచ్చిన సహజ స్వభావాన్ని మానవులు మార్చుకోలేరు. అయితే ఇది ఒక్క దైవానికే సాధ్యమని బైబిలు వక్కాణిస్తున్నది. శునకాన్ని తెచ్చి కనకపు సింహాసనం మీద కూర్చోబెట్టినా, దానికి రాజసం గానీ, ఠీవి, హుందాతనంగానీ రావు సరికదా, తన సహజ గుణాన్ని మార్చుకోలేదు. అంటే "చెప్పు తినెడు కుక్క చెఱుకు తీపి యెరుగునా" అన్నట్లు తన సహజత్వం మీరకుండ నడుచుకుంటుంది. "వెల్ల వేసినంత మాత్రాన వెన్నెల కాదు" అంటారు కొందరు, గోడలకు సున్నంకొట్టినంత మాత్రాన వెన్నెల కాస్తుందని, సృష్టి ప్రకాశిస్తుందని భావించడం ఎంత పొరపాటో, కాకి కోకిలౌతుందని, వాతలు పెట్టుకొని నక్క పులిగా మారుతుందని భావించడం అంతే పొరపాటు.

యిర్మీయా గ్రంథంలో పైని పేర్కొన్న బైబులు సామెత ఉన్నది. కీడు చేయుటకు అలవాటు పడిన జనాంగం, మేలు చేయలేదని, పులి తన మచ్చలను, నల్లవాడు తన దేహచ్ఛాయను మార్చుకోలేనట్లే దుష్టులు తమ దుష్టత్వం నుండి బయటపడలేరనీ ఈ సూక్తి అంతరార్థం.

"ఎంత ప్రయత్నించినా ఉల్లి మల్లి కాదు" అనే మరొక సామెత దీనికి సమానమైదే.

"బొగ్గు పాల గడుగ బోవునా మలినంబు" అంటాడు వేమన, బొగ్గును తెచ్చి పాలలో కడిగినా దాని నలుపు పోయి తెలుపు రాదు. అలాగే ఎంత చదువు చదివి ఎన్ని విన్నను గాని హీనుడు తన అవగుణాన్ని మానుకోలేదు.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు

కామేశ్వరరావు, టేకుమళ్ళ. తెలుగు సామెతలు, భారతి, ఫిబ్రవరి, 1955

కార్, ఎం. డబ్ల్యు, ఆంధ్ర లోకోక్తి చంద్రిక ఏషియన్ ఎడ్యుకేషనల్ సర్వీసెస్, న్యూఢిల్లీ, 1988

కోదండరామరెడ్డి, మరుపూరు. లోక కవి వేమన, వేమన ఫౌండేషన్, హైదరాబాదు, 2005

గంగాధరం, నేదునూరి. పసిడి పలుకులు, జాతీయ విజ్ఞానపీఠం, మద్రాసు, 1960

గంగాధరం, నేదునూరి. వ్యవసాయ సామెతలు, విశ్వసాహిత్యమాల, రాజమండ్రి, 1959

జయప్రకాశ్, ఎస్. తులనాత్మక సాహిత్యం, శ్రీ దివ్య పబ్లికేషన్స్, మదురై, 1998

జాను,ఎం పి. క్షమాపణ, ఎస్ & ఎస్ పబ్లికేషన్స్, సమిశ్రగూడెం, 2008.

జాషువ, గుఱ్ఱం. ఫిరదౌసి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1996

జాషువ, గుఱ్ఱం. ఖండకావ్య సంపుటి, జాషువ ఫౌండేషన్, విజయవాడ, 1997

జోజయ్య, పూదోట. పవిత్ర గ్రంథము అనువాదము

జోజయ్య, పూదోట బైబులు భాష్య సంపుటావళి, సెయింట్ పీటర్స్ కరీడ్రల్ విజయవాడ, 2003

తులజ, పుట్టపర్తి. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక జీవితం! ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు, హైదరాబాదు, 1985

తెలుగు పర్యాయపద నిఘంటువు సత్యశ్రీ ప్రచురణలు, , 1991

దామోదర్రావు, బి. తెలుగు సామెతలు - జానపద సంస్కృతి. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1995.

తెలుగునాట జానపద వైద్య విధానాలు పండువెన్నెల ప్రచురణలు, రాజమండ్రి, 1999

పోతన, బమ్మెర. శ్రీమహాభాగవతము, తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1987

బద్దెన. సుమతీ శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2000

బైబిలు భాష్యములు. తెలుగు బాప్టిస్టు మిషన్, రామాయపట్టణము, 1962.

మోహన్, జి.యస్. తెలుగు, కన్నడ సామెతలు సమానార్థకాలు శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1993

మోహన్, జి.యస్. సామెతలలో సాంఘిక జీవితం, శ్రీనివాస పబ్లికేషన్స్, మలయనూరు, 1983

రమాపతి రావు, అక్కిరాజు. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక జీవితం. విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 1992

రమాపతిరావు, అక్కిరాజు. సామెతలు - పుట్టుపూర్వోత్తరాలు, అభినందన, తూమాటి దొణప్ప. షష్టిపూర్తి సంచిక, డిసెంబరు, 1987

రాజేశ్వరరావు, పి. తెలుగు సామెతలు (సంకలనం), విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్, హైదరాబాదు, 2000

రాధాకృష్ణ బూదరాజు (సం). మరవరాని మాటలు, మీడియా హౌస్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2004

రామ నరసయ్య, టి.వి. తెలుగు సామెతలు - ఒక సవిమర్శక పరిశీలనము. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1994

రామరాజు, బిరుదురాజు. తెలుగు జానపద గేయ సాహిత్యము. జానపద విజ్ఞాన ప్రచురణలు, హైదరాబాదు, 1978

రామాంజులు, ఎం.జె. బైబులు వ్యాఖ్యానము, పాత నిబంధన- రెండవ భాగము

రామాచార్యులు, బి. తెలుగు సామెతలు - మానవ స్వభావం. పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1988

లక్ష్మణకవి, ఏనుగు. భర్తృహరి సుభాషిత రత్నావళి, జె.పి. పబ్లికేషన్స్, విజయవాడ, 2006

లక్ష్మీ నరసింహం, ఇంగువ. సహస్ర సామెతలు (సంకలనం), పంచాక్షరీ పబ్లికేషన్స్, గుంటూరు, 1964

లక్ష్మీ నారాయణ, ఎస్. చక్కని తెలుగు సామెతలు (సంకలనం). డి. బోస్ & బ్రదర్స్, హైదరాబాదు, 1987

లక్ష్మీ నారాయణ, గంగిశెట్టి (సం) తులనాత్మక సాహిత్య వ్యాసాలు, పొట్టి శ్రీరాములు. తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 2004

విలియం, పాటిబండ్ల. ఆంధ్ర క్యాతలిక్ బైబులు సంఘము

వీరభద్రుడు, కాలిపు. భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని సాధించిన సామెతలు. స్రవంతి, మార్చి, 1966

వెంకటప్పయ్య, వెలగా (సం). రాయలసీమ పలుకుబడులు, తెలుగు సాహితి, 1979

వెంకటరావు, నిడదవోలు. తెలుగు సామెతలు, భారతి, జనవరి, 1966.

వెంకయ్య, మారన. భాస్కర శతకము, గొల్లపూడి వీరాస్వామి సన్, రాజమండ్రి, 2005

వేంకట నరసయ్య, వెల్లంకి. రైతు సామెతల సమీక్ష తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరబాదు, 1989

వేంకట రమణయ్య, బులుసు. వేమన పద్య రత్నాకరము, బాల సరస్వతీ బుక్ డిపో, మద్రాసు, కర్నూలు, 2003

వేంకట శాస్త్రి, ముసునూరి. విద్యార్థి కల్పతరువు, వెంకట్రామ అండ్ కో, ఏలూరు, 1984

వేంకటరావు, నిడదవోలు . సాటి సామెతలు (సంకలనం). మరియప్ప భట్, ఎమ్. విజయా పబ్లికేషన్స్, మద్రాసు, 1960

వేంకటావధాని, దివాకర్ల. తెలుగు సామెతలు (మూడవ కూర్పు యశోదారెడ్డి కోదండరామ రెడ్డి, మరుపూరు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1986

శ్రీనివాసరావు, వేమూరి. పూర్వ గాథా లహరి, వెంకట్రామ అండ్ కో, విజయవాడ, 1976

సరళాదేవి, పి. తెలుగు సామెతలు - సాంఘిక చరిత్ర, శర్వాణి ప్రచురణలు, విజయనగరం, 1987

సర్వేశ్వర శాస్త్రి, దర్భా శ్రీ సూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు (ఆరవ సంపుటం). తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాదు, 1988

సీతారామాచార్యులు, బి. శబ్ద రత్నాకరము. ద మద్రాస్ స్కూల్ బుక్ అండ్ లిటలేచర్ సొసైటీ, మద్రాసు 1958

సుందరం, ఆర్వీయస్, ఆంధ్రుల జానపద విజ్ఞానం, ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి, హైదరాబాదు, 1983.

--- Torch Bible Commentary, Torch S.C.M. Press, London, 1981.

---- సామెత, గోకుల్ పబ్లికేషన్స్, హైదరాబాదు, 2001

Beaucamp, E. Man's Destiny in the Books of Wisdom Alba. House, New York, 1970

Brown, R.E., (ed). New Jerome Biblical Commentary

David Noel Freedmann (ed). Anchor Bible Dictionary, Doubleday, New York, 1992

David Noel Freedmann (ed). Encyclopaedia Judaica Keter Publish ing House, Jerusalem, 1978

Kinder, D. The Proverbs: An Introduction and Commentary Tyndale Press, London, 1964

McKane, W. Proverbs: A New Approach, S.C.M. Press, London, 1970

Murphy, R.E. Seven Books of Wisdom Bruce Publishing House Co., Milwaukee, 1960

Norton, P.B. and others. New Encyclopaedia Britanica, London, 1995

Rankin, O.S. Israel's Wisdom Literature Schoken Books, New York, 1969

Reginald, C.F. (ed). New Catholic Commentary on the and others Holy Scripture Nelson, London, 1969

Scott, R.B.Y. The Way of Wisdom in the Old Testament. Macmillan Co., New York, 1971

Subramanian, P.R. An Introduction to the Study of Indian Folklore, Tuticorin, 1972

von Rad, G. Wisdom in Israel, S.C.M. Press, London, 1972

Whybray, R.N. The Book of Proverbs. (Cambridge Bible Commentary) Cambridge University Press, 1972